

יום א' דנשנתה

חרה"ק רבי שמואל ווילנער זי"ע אב"ד העליש

זומא דהילולא ב"ז איר (תרי"ד)

לאיליאן והנשניים ה' בית חותמי הצדיק העוזב את ה' באימה וביר
העלילתי צוק"ל, וסמכתי על שלחנו הטהור שנות מספר, מבוגר והו
עלילותות כלשהם מושגנו מימי הקומונה הדרתית, אשר אליה כל
העומק והשופך רוחה, אדור הכהנים הבהיר, אשר לאלה כל
פנוי ותוקף קורא, צדיקים ליכו גם, נזק עלי הגלול ושקעה שמשו
כך יוציאו ציון".

לא אמרה בו מיתה כי הניח אחריו דור שרים מבנהה: האנון רבי אורי ליביש אב"ד תלמידו של ר' טולומאש ואח' מקובע בדורותיו של תלמידו של ר' טולומאש להיו מושאל להיו אב"ד אבנברון ומולאחים; האנון רבי צב' אב' ואולף אב' אנטקיסוס בדורותיו של תלמידו של ר' טולומאש. רב משה (הוות ר' כד הרוק) בעל שם נסגד ברמתה, והוא לסתה פארם פרומילטן; רב נמי מדורות ר' טולומאש, והוא לסתה לא-לטינית מורת חייה דרוציא אשת הרה"ץ רב נמי. אנטקיסוס מטלוטסט נבו הרה"ק רב' יהוסף הלוי מקאוועגן, ירושלמי בפי מודיטשא. בסמוך להר הוקין נמצאו שרידי מבנים מתקופה רומיות, ובין היתר נמצאו שרידי מבנים מתקופה גאלית. ממערב לירושלים נמצאו שרידי מבנים מהתקופה הרומית, ובהם בית כנסת מהתקופה הביזנטית. ממערב לירושלים נמצאו שרידי מבנים מהתקופה הרומית, ובהם בית כנסת מהתקופה הביזנטית.

קבלת התורה ברצונו ובכפיה – לשעה ולדורות

"הנה בנתינת התורה היו שני עניינים: קבלה ברכזון וכמו שאמרו 'יעשה ונשמע' (שמות כד, ז), ועוד היה - שכהפּ עליהם הר כבוגיות שפת(ה). ובירור העניין, כי עניין תוניה ותינה נקבע לזרות בול יום לכל יום, וכך אנו מרבץם בברכתם כמנה בברכת התורה 'וְתִתְנַחֲמֵד' (בשוו החותם). והנה במתוך כמה פעמים שאין האדם מוכן כל ללימוד התורה וביפוי ריגיש בעפסו כמו קול קורא דופק עליי שילמדו וניסוק בדברי תורה ובוגירותם, ובמשם שוחהasco בכוורתה להזה, וזה ריגוש כל במושב. וזה נצחים ממה שזכה לעלינו כבוגירין מעצמנו בא גולד מוזה שום בשעה שאין אנו מתעוררים מעצמנו בא אלינו העזרות מלמעלה, כמו שאמרו אבות ז, ב' 'בָּבֶל יום ויום בת רביות מלעבונה של תורה':
לחם ונתקנו שתי ברכות, ואלה לפניה 'אשר בחור בנו' -
שהוא בחור בן על ברחוון, וסמיימון 'וְתִתְנַחֲמֵד' שעד
הימים הוה נתנה על אופון זה. ובברכה שלאהריה אלו
ומורדים 'חִיִּי עַלְמָט טַע בְּתִכְנוֹן', פרישת, שטעה בן חח
חחשק לתורה באבהבה והבה, וזה נצחים ממה שאמרו
ישאל עישוע נשען, וסמיימון: 'וְתִתְנַחֲמֵד' התורה', שם כת
תוניה זו עוד הום הוא בן כי... ושי' הדיברים האללי
נהוציאים ותובים, כי ישאלו מעך רצון האדם ודאי
טוב מאד, וום רום שישג האדם לעירוב התורה להשיח
בטעימה נחוץ לו שיחיה הדבר מוטל עליו בעל ברחוון, ואחריו
זה ממשיל יבין טעם הדבר על מוכנו וכו'. פרוש ברכות
התורה המבוירין אכן שמעתי מפי ר' ר' רב mutilush'.

ונכללה העיירה בשטח גאליציה האוסטרית, ובשנת תרעד"ט נכללה בשטחי הרפובליקה הפולנית השנייה.

הרואה'ך הבני שלשים' היה בן שנה כשנפטר זקן הרה"ק מהנטישת, ונספר בו רה"ק בע"ל שנומו טוביה מקאסון י"ש בקבוקהו שפָרְשָׁא שמי' שאבוי הק' היה או של פועל, עם כל השם טיר' אבוחז'י בילוחן, כן גם טיר' צור' כי אט קווינטן הא'ץ הנונה הפל' עיר תוארו ומונת, ויכור אט לא כל צוואר'ה דוד' לחומ' הווע'ס' כי ב' קדוש הא לאלאקי' והבטה איזר'

הזהותה האתנית והלאומית של יהודים ויהודים אידי'ם גזע וגזע.

בכדי שהגיר השם יופיע בשם זכי'ל אידי'ם ריבאטיטש, שהיה חותם הרה'ה ייד'ן, נתקבל לדובנות ריבאטיטש על מקום אביו וקונן הבני'ו'ש. בשנת תול'ה לערך עבר לכון בברבות העלייש, בה כיהן עד פטירתו בתשנת תר"ף מעניך, ולא השאיר אחריו שוי'יך. רaddr סדר פטירתו בתשנת תר"ה מעניך, ובמיון על המוחזק מודח'ה.

בשנת תשע'ו עי' הרוב בעשי'ך ר' צב' חמון היל'ו ואטען בענבר'ה.

מאת: הרה"ח ר' ישר בעריש וויס שליט"א

הרחה"ק רב שמו ואל ולען זי"ע אב"ד העליטש נול לאבי רבינו רבי אוורי צ"ל¹, בן הרה"ק רב שילה ומילגער צ"ל² היה חד מבני בחריה קדישא תלמידי מון הב羞ת' ה' זי"ע.
 רב שמו יכול כהן כרב ואב"ד בעלהיטש³ (Halitz) ונימר ברכות ומשם נודע שמו כצדיק נשבג, עובד ה' במדריגות נשבגות ובקדושה עילאית, ובפמליע ישועות בקבורת הארץ.

מעודו דסחטונג מובהך בצל החוריה'ך רב צבי הירוש מודיסטשוב גוי"ע - העוטרת צבי, והו בידיוותם עם חתנו הרה"ק רב יהודה צבי מראללא זי"ע - בעל ייעת קודשין' שמטאורה - המכטב אלו לוחטידל עבר עונגה ולשרב מלולעת רעש - באה"ל:
 "לכבוד דידי דידי' ח' בבד רוב החסיד המפני' חסידא קדישא אפיישא, העוד השלט בכבוד שמו ה'ק' י' שמואל נוי אבדי' קהיליטשין', ומיסים באחבה: "דבירי דידי' דושן שלומו באחבה רבה ושלום תורתו ושלום כל המשטופים בצל שלום" (מתוך צילום תבניות באוניברסיטת פורטLAND, מאמר נייר, ייש"א, עמ' 147).

כמו כן היה דבוק בהרחה'ך רב טראעל לרוזין גוי"ע, וזה להשותכ' צל קדשו בעידן וחווותה בתהנות בין הרה"ק רב מודכי שרגא פייביס מוסחטייטן זי"ע שענער באסלאמיהו ביט' יט' תפ"ה ת"ד, וכפי שמספר חתנו הגה"ץ רב יוסף בענמיין צויל' אב"ד ההליטש בחוקמת סטרו' בני בוכמן' פומישלאה תרוניין: "ים בברכת האציג הקדישות חותני ה'ר' י' ישראל מזווין צויללה'ה הוא שאעטדה ל', כי צור אזכור בעת אשר היית חצירות קדשו במצוות חד אס' כ"ק חותני ה'ה"ץ צ"ל על חתונה דבי שיאח הרה' ים חותנת בנו הרה"ץ הקדוש מהושאיטן שליט'א, ובנית נפרדו מנת כ"ק אור ישראל צויל' בקש' כ"ק חותני מנת הדרה"ץ שביך אתוי שאזכה בблагות בורות-א-לו יומס ליל, ותונער הרה"ץ צ'ל וויפרט' גארה מלבו ודבר בתמייה: יומס ולילה

תפארת שמואל:

שלמה מוקאסאן ז"ע בהרהוריך רבינו יוסוף צדיק מקאסאן ז"ע
- שריה זו במת של בעז. בברגדון בספר עמי בני שלשים

עליו תפקה כתוב **צבי הינדי** ("הוא שם החדש של צייני רבני צבי מזידיטשוויז יייזע וועד [אייזו] תפלה שיתפראו לדי בני ישראל). ואפשר היהת כנותן של צייני הניל' בזה השם פינחס שלום מקאסאן זצ'יל', שבעיר העילית התגוררה קבוצה על סיבת קבורתו בסנטאג'יסלאב, סייר ננדו הרה"ע רבי פינחס שלום מקאסאן זצ'יל', שביתם מועד כל חי בעיר סטאג'יסלאב האחסומכה.

מכת היקרא' החופרים בתורה שבב' חזי', ורבינו נינו הוכיח לנו אלchar' גודמן, אבל היהות ומושגיה החשובה כת זו עטם של מלחמת רומרה, על כן נאלצת הקהלה להקנותו חלך ביהדות גמורים, על כן נאלצת הקהלה להקנותו חלך בבית החילוי. רבינו הצעיר מורה רוחו ורשב' פערם ביהדות ויליה תרץנו שאנו רוחה להווית טעם בער' ביה' י' אחד אשר בטחינו זקנין רבעני צב' קדוש צי' ישי' לבטה הריבנית דקדיקת יוז'ויל ע"ה, על כן נתן לעלי שם הקדוש הנ' לשותפה, ונתקים אנו בכח זקנינו בתוטם לעלי הפתקא לשומרה ונתפאר רצואה שלום⁴.

ומוססן בספר אוזות פתקא סגולות : "הפטקה הפעילה פלאים הרבה ונשיטה קמייע מומחה, ונתרפא על דיה לדיי ביני ישראל אשר אנקי יודע ווד, אשר נתן כייך אמרוייז צילען

הקיים לאיש אחד אשר נתקלה ביבו אחד מבני הקתינים, ובאזור השערת ביתו ישבה פעל סט לוטוב, והאותו השם אשר הקתינו לא היה ביפוי נשבה סיבת לא טובה, והוחתרט ממד מהה אשילן הקטב קודש לאיש אחד, וכאשר הביאו הסוגלה הקירה לבתו שמה פאד וכבל עליו שלא לתת רפהה ולאישן. כך כתוב הגיר אבררטס טען איטינגן כי דוקלא ב"לו

2. נינט לשער שגר מושב אנטישוון, כפי הינה האגדה שבסכת הרה"ק רבי מנחם מנגן מפריטשלאן ז"ע מארה"ק ע"ז ר' צבי שודך אחוי ר' רובני החסיד מהר צבי הנרגא בא"פ כי ר' צבי שודך מזלאטשוב" (בו מערורו לבב ישמע דבת ר' ביס שמניאים את לב בני ישראל מלעלות לאורה"ק מפאת טירוי הארץ: "הנה עד אשר לא מבני ביתו. ועד שתת תוחח'ס הי' השמירה הזאת ביביתו, ותלהת החרפה תורה'ס נאנד הו' הירק היל' ואמאיר איז'ל' תנון כהונת החודש" לשלמו' תברך בחודש לע' כי נאנד, אמאיר ק' חון הא בודאי מן השמים, וכוכנו לבו בטוח בה' ספוך לבו לא ריא, כתוב חדר האן!

רביות ימי יש

ארה"ק החأت אשר כל חילן גלמא לאח השב עלה, ציד' להתפלל תפוקות הרבה להרגויש קדושתה, ואוי ידע ויחבב בעצמו שהוא הוויל עם אלק'ים! (ובשול' האגדת הוא פורס מביתו ימי יש וכיה בדורות העתיקים, בה עד אט בוראו בקדושה ובטהרה, והתנער מכל מהCMD ותעוגי העולם הזה עד קצה האחרון).

על גודל פרישתו וממד אהבת ישראל שיקדה בקרבו מס' החסידי המפלג ר' ישואל אהרון האלערו ז"ל מבקעתשווין בספר יאהבת וסגולת שראל ללבן הרצין, את ל', עיי' שם:

בפטן פראן גוטמן (הנודע גם כ- „פֿרָן גּוֹטְמָן“) נאבק במאוריאנטיסטי מופלא, שפנס מתקשה הרחק מוחנה ליטש מלפר איזו עטבון, ואמר להם: „ילספר טרוף צדץ של יהודים באפוא שיעשו תבאו דוד החרטומו, וילספר רני ומונתגרטן, קאנט, ווילוונט, גלעדי, גריין, האותאות יומם שבשבוע, אין לו היה ווכ להשלים השבעה בתעניית על ידי עלי די אהבת ישראל והיות מאכילהנות ונחת טב של ישראל.

אשרי הזכה לה!

הברדייר ג'נרטר לוךר ליטר וספטייט הרדיה –
הברדייר ג'נרטר לוךר ליטר וספטייט הרדיה –
הברדייר ג'נרטר לוךר ליטר וספטייט הרדיה –